

El P. Abat Josep M. Soler va presidir dissabte 24 d'abril la missa conventual a la Basílica de Santa Maria per commemorar el jubileu monàstic

El P. Valentí Tenas celebra 25 anys de professió monàstica a Montserrat

“A l’ombra del Santíssim Misteri de Sant Joan de les Abadesses va anar madurant aquesta opció que no era altra cosa que la resposta a una crida sentida al fons més íntim d’ell mateix”, va dir el P. Abat a l’homilia

Montserrat, abril de 2010. Dissabte 24 d'abril, el P. Valentí Tenas va celebrar 25 anys de la seva professió monàstica a Montserrat. Durant la missa conventual del Monestir, presidida pel P. Abat Josep M. Soler, el P. Valentí Tenas i Bartrina va renovar els vots monàstics davant els seus germans de comunitat, familiars i amics. El P. Valentí va néixer a Sant Joan de les Abadesses (Ripollès, diòcesi de Vic), el 15 de gener de 1959, va entrar a Montserrat el 5 de novembre de 1983 i va fer la professió temporal el 20 d'abril de 1985. El 4 de setembre de 1988 va professar solemnement i el 30 de novembre de 2002 va ser ordenat

sacerdot pel bisbe auxiliar de Barcelona Mons. Pere Tena. Actualment, el P. Valentí Tenas, que és secretari de la Confraria de Campaners de Catalunya, ocupa el càrrec d'ecònom de la Congregació Sublacense a Roma.

“La fe viscuda és el que omple de joia i d'esperança els cristians de tots els temps. És el que mou tanta gent, també als nostres dies, a relacionar-se amb Jesucrist en la pregària, assaborir la seva paraula de *vida* i a deixar-lo entrar en la pròpia existència perquè la transformi”, va dir el P. Abat de Montserrat en l'homilia de la missa conventual del proppassat dia 24. “Aquesta fe és el que porta molts homes i dones a fer una opció existencial en el ministeri pastoral, en la vida religiosa i en la vida monàstica; aquesta opció fonamental per Jesucrist és la que porta avui al nostre P. Valentí Tenas a renovar el seu compromís monàstic d'ara fa 25 anys”. “A l’ombra del Santíssim Misteri de Sant Joan de les Abadesses va anar madurant aquesta opció que no era altra cosa que la resposta a una crida sentida al fons més íntim d’ell mateix”, va afegir el P. Abat Josep M. Soler.